

da zabranijo delovanje državnega zbora pod to vlado, ki jim je storila toliko krivico ter z nevkretno roko vsekala globoke rane. Preden se je začel danes razgovor o pogodbi z Ogrsko, ki je bil na dnevnem redu današnje seje, je dobil češki poslanec Doležal besedo, da vtremelji svoj nujni predlog, naj se pri prihodnjem ljudskem štetju štejejo ljudje po svoji narodnosti, in naj se ne ponavljajo krivice, kakor pred 10 leti, ko se je brez števila Čehov prištevalo Nemcem. V ta namen je predlagal Doležal pred nekaterimi dnevi, naj se izvoli posebni upravni odsek 48 udov, ki ima to stvar pretresti in staviti primerne predloge. A takrat se mu je ustavil poslanec dr. Gross, češ, zakaj nov odsek, saj že imamo odsekov dovolj! Predsednik je dal glasovati ter izjavil, da se je predlog za izvolitev upravnega odseka odklonil. A dozdevalo se nam je, tudi časniki so tako poročali, da se je večina zbornice vzdignila za Doležalov predlog.

Po opravljenem redu je še le danes dobil besedo k vtremeljevanju svojega predloga Doležal. Tu je razodel, da je isti dr. Gross, ki se je protivil izvolitvi upravnega odseka, te dni sam podpisal enak predlog, naj se izvoli odsek 48 udov, ki ima vrediti to zadevo. Pa, ko je Doležal zahteval izvolitev takega odseka, ki zahteva od vlade, da se postopa pri ljudskem štetju pravično: je požrl dr. Gross svoje lastne besede in se protivil izvolitvi upravnega odseka. Doležal je dokazal z gotovimi dogodki, ktere je čital iz posebne knjige, da so v tem mestu toliko tisuč, v onem zopet toliko stotin Čehov pred desetimi leti pristeli Nemcem. Predsednik mu je segal večkrat v besedo, naj v zbornici ne čita, temveč prosto naj govori. Doležal pa ugovarja tej zahtevi predsednika rekoč: «Jaz moram resnično govoriti; a ni mogoče, da bi si iz glave zapomnil vse te številke in razna imena; moram toraj citati.» Ko je govoril in bral malo več, kakor dve uri, zahteva besedo k isti stvari češki poslanec Šileni, ki dokazuje na dalje, koliko krivice se godi Čehom s prištevanjem njihovih rojakov k nemški narodnosti. Govoril je Šileni dobro uro, za njim o isti stvari Spinčič in Horica. Kramar zahteva sklep seje. Levičarji zahtevajo na to večerno sejo ob 7. uri, da se razgovor o Doležalovem predlogu konča. Pri glasovanju se je pokazalo, da je levica v večini za 6 glasov.

Večerna seja se začne; levica zahteva sklep razgovora; levica je zopet zmagala: Sledili so nekateri popravki Lahov proti trditvam Spinčiča. Lah so v svoji predrznosti trdili, da se v Primorju njim krivica godi (!), ne Slovincem in Hrvatom. A dobro sta njim zasolila Spinčič in dr. Laginja. Okoli 9. ure zvečer se je glasovalo o velevažnem Doležalovem predlogu: naj se izvoli odsek 48 udov, ki bo pretresoval vso zadevo zastran bodočega ljudskega štetja. A kaj se zgodi? Desnica je bila ta dan v tretjič v manjšini. Glasovalo je 205 poslancev in sicer 111 proti predlogu in 94 za predlog. Vsled tega nastane velik vrisk na levi. Da je desnica s tem važnim predlogom propadla, to so zakrivile sledeče okoliščine: 1) Razun Čehov ni nihče na desnici vedel, da se ima 23. novembra vršiti razgovor o nujnem predlogu Doležala; radi tega je bilo premnogo desniskih poslancev odsotnih; 2) izmed udov katoliške ljudske stranke ni glasoval z desničarji nihče, kakor dr. Tollinger — vsi drugi so se zdržali glasovanja, eden je celo glasoval z levičarji; 3) najbolj so pa zakrivili naš poraz odsotni člani izmed Poljakov, velikega posestva in «kršč. slovanske narodne zveze.» Danes ne vemo, drži li še desnica skupaj ali ne? Bodo Čehi ostali pri svojem večerajšnjem početju in tirali obstrukcijo dalje ali ne?

O avdijenci pri cesarju.

Ker grof Clary ne more z državnim vozom naprej, posegel je cesar vmes ter poklical k sebi načelnike desničarskih klubov. Za Slovence je govoril posl. Povše, za Hrvate

poslanec dr. Bulat. Cesar je govoril k Povšetju o političnem položaju, razmotril je potrebo, da se najnujnejše državne potrebščine hitro rešijo, k tem pa spadajo: kvota, zakon o razdelitvi dohodkov in provizorij proračuna, — in je pozivljaj klub, da k izvršitvi te naloge tudi zdajnemu ministerstvu pripomore, ker je to njega naloga. Poslanec Povše je odgovoril, da so se v tem klubu sestali Slovenci, Hrvatje in Rusini in da vsi ti zahtevajo parlamentarno delovanje, ker jim je le v parlamentu mogoče zagovarjati svoje, po zakonu zajamčene narodne pravice, ter je nadaljeval: Naša zveza se trdo drži desnice, ker najde ondi naravne zaveznike, zastopnike vseh avstrijskih Slovanov in pa katoliško nemško ljudsko stranko, s katero jo veže jednako stremljenje v verskih in gospodarskih vprašanjih. Vse to nam veleva ostati pri desnici, ker nam tudi sedanje uradno ministerstvo sovražno nasprotuje, kar se vidi posebno pri imenovanju celjskega sodniškega predsednika, ki je naše ljudstvo silno užalilo. Mi se bomo držali naših pravic in bomo svoje politično nastopanje uredili po tem, kar nam veleva naša dolžnost nasproti našemu narodu, katerega zastopamo. Dr. Bulat je govoril pred cesarjem splošno v istem smislu, le glede državnih potrebščin je obljubil podporo svojih somišljenikov. Iz tega sporočila je razvidna razlika med besedami, ktere je govoril Povše in dr. Bulat. Povše je odločno povdarjal, da naša zveza ne more nič obljubiti v podporo zdajšnji vladi, med tem, ko je Bulat v imenu hrvatske narodne stranke te najnujnejše državne potrebščine podpirati obljubil. Dalmatinski Hrvati: Bulat, Zore, Borčić, Klaič in Vuković spadajo k tako imenovani narodni (vladni) hrvatski stranki; dr. Trumbić, Bianchini in Perić pa k pravaški stranki. Rusini so nejevoljni, da se njih vodja Barwinsky ni pozval k cesarju. To je očitno zabranil vpliv Poljakov.

Avstro-ogrška pogodba.

24. novembra se je začela razprava o pogodbi med Avstrijo in Ogrsko. Proti tej pogodbi so prav za prav vse stranke državnega zbora. Proti njej sta govorila danes Čeha Kaftan in Dvoršak. Razprava bo trajala gotovo 3 dni, preden se izroči odseku. Socialno politični odsek je zboroval 24. t. m. ter se je določil njegov delokrog. Temu odseku se imajo izročiti v pretres vsi predlogi, ki zadevajo varstvo in zavarovanje delavcev. Beseda «delavec» se vzame tukaj v najširšem pomenu.

Inostranci o Mohorjevi družbi.

Mohorjeva družba je dika slovenskega naroda, ž njo se smejo pokazati Slovenci pred celim svetom. Ona zanaša slavo slovenskega imena tudi preko mej našega cesarstva. Imeniten rimski časnik opisuje letos našo družbo tudi italijanskemu narodu ter vabi Italijane v posnemanje. Slovenci, pristopimo letos še v večjem številu k družbi, sebi v korist in ponos, drugim v zgled!

O Wurmserju.

Vsi slovanski in tudi mnogo nemških listov pripoznava, da je imenovanje Wurmserja predsednikom okrožnega sodišča celjskega žaljenje slovenskega naroda. Slovenski poslanci so že pred imenovanjem rekli justičnemu ministru, da so z vsakim zadovoljni, samo z Wurmserjem ne. Minister pa je nalašč imenoval ravno Wurmserja. O naših poslancih se sicer piše, da so razburjeni vsled tega imenovanja, toda mi se bojimo, da se bo razburjenost zopet ohladila, ne da bi rodila odločnih korakov. Ljudstvo zahteva v tem oziru odločnost.

Trst.

Tržaški Slovenci so postali v zadnjem času prav živahni. V mestu in okolici prirejajo shod za shodom ter poučujejo in navdušujejo ljudstvo. Posebno pozornost obračajo

govorniki ljudskemu štetju ter opozarjajo, kako krivično je štetje po občevalnem jeziku, kako uradniki pri štetju krivično postopajo in kako vlada potem vkljub vsem krivicam in nepravilnostim ravno ljudsko štetje jemlje za podlago svojega stališča nasproti slovenskim narodom. Tržaški Slovenci nam morajo biti zgled v tem gibanju.

Vojska v Južni Afriki.

Angleški listi so polni veselja, kajti iz Južne Afrike jim je prinesel brzobjav veselo vest, da so Angleži premagali pri Belmontu Bure. Zmaga je sicer nezatna in ne bo uplivala mnogo na celi položaj, toda Angleži tudi malih, nezatnih zmag dosedaj niso bili navajeni. Na vzhodni strani so se Buri začeli pomikati nazaj, a ne morda zaradi kake nesrečene bitke, ampak ker morajo sedaj svoj hrbet zavarovati na vse strani in previdno postopati, kajti Angležem je došla iz domovine zdatna pomoč. General Buller je sedaj vrhovni poveljnik angleških čet. O angleški posadki v Ladysmithu še zmeraj ne poročajo angleški listi nič določnega. Toda brezdvomno je v burskih rokah.

Dopisi.

Iz Ljubljane. (Letopis) I. letno poročilo «Gospodarske zveze» v Ljubljani. Prvič je izdal za «Gospodarsko zvezo» v Ljubljani letno poročilo ravnatelj iste, gosp. Ferdinand Sajovic. Isto se bavi samo z onimi zadrugami, katere so člani «Gospodarske zveze,» ker čas ni dopuščal sestaviti celokupno poročilo vseh slovenskih denarnih zavodov in drugih zadrug. Letopis obsega: 1) Predgovor. 2) Splošno poročilo o kreditnih zadrugah. 3) Seznamek posojilnic, katere so priglasile svoj pristop k «Gospodarski zvezi». 4) Letno poročilo ljudske posojilnice v Ljubljani. 5) Denarni promet posameznih zadrug in skupni denarni promet istih. (Sumarium). 6) Račun zgube in dobička posameznih zadrug in istih skupni račun. (Sumarium). 7) Račun bilance posameznih zadrug in istih skupni račun (Sumarium). 8. Kako je ustanavljati Raiffeisnove posojilnice? Uzorna pravila za iste in vse dotične prošnje do oblastev. 9) Vse postave tikajoče se Raiffeisnovih posojilnic in ostalih zadrug. Letopis dobijo vse zadruge, katere so pri «Gospodarski zvezi,» v slučaju pa če ga kedo družih želi dobiti, naj se pa obrne do ravnateljstva imenovane zveze, katero mu ga doloži proti odškodnini. Na Letopis še posebno opozarjamo zaradi točke, kako je ustanavljati Raiffeisnove posojilnice, ker tam imamo navedeno, kaj so Raiffeisnove posojilnice in hranilnice, uzorna pravila za imenovane posojilnice, vse obrazce prošenj do oblastev pri ustanovitvi, one prošnje glede spremembe pravil in ravnateljstva. Zraven prošenj je pa vedno navodilo, kako in kje je iste vložiti. Še bolj je pa nas razveselil zadnji del Letopisa, v katerem imamo navedene vse postave do slednjega časa, tikajoče se pridobitnih in gospodarskih zadrug. Istih do danes nimamo niti v nemščini. Upamo, da v dobimo prihodnje leto še poročilo o vseh družih slovenskih denarnih zavodih, tako da bomo imeli pregled o vsem delovanju na gospodarskem polju.

Izmed ogrskih Slovencev. (Naši slovenski mladeniči) so pred kratkim pokazali, kako vrli in pošteni so. Znano je, da prekmurski Slovenci radi hodijo na božja pota, na sv. misijone, posebno k sv. Trojici, v Šmarje in k sv. Jožefu pri Celju. Ali kaj takega kot letos še nismo doživeli. Pred kratkim je bilo 230 naših slovenskih mladeničev pri duhovnih vajah pri sv. Jožefu nad Celjem. Ali je kaj takega še mogoče pri nas? nas boste vprašali bratje na Štajarskem. Da, hvala Bogu in Mariji Devici, se je mogoče. Na povabilo za dušni blagor ogrskih Slovencev posebno vnetega tišinskega gosp. kaplana Jožefa Klekla, kateremu je veliko

pomagal belotinski gosp. kaplan A. Kuhar, se je odločilo 230 mladeničev, da gredo skupaj v Celje k duhovnim vajam. Bilo je zastopanih 8 župnij in sicer: Sv. Jelena, Cankova, Tišina, Sobota, Martijanci, Belotinci, Turnišče in Črenslavci. Največ mladeničev je bilo iz tišinske in belotinske župnije. Do Poličan so šli peš, od tam pa so se peljali. Pri Sv. Duhu pri Ščavnici so se bili sešli; Dolinci so šli v Belotincih čez Muro, Ravenčarji pa v Tišini; skupaj idoč od tam so lepo molili in popevali. Vsi so prišli veseli in za pošteno življenje navdušeni nazaj. Nobenemu ni žal, da je storil to daljno pot; drugo leto jih bo slo še več v Celje. Predragi mladeniči! Za to lepo zveličansko delo zaslužite vso pohvalo. Bog Vas potrdi v dobrem in ohrani vas vedno tako poštene, značajne in pobožne! Vsa čast in hvala pa gre tudi prej omenjenima gorečima gospodoma, ki sta povzročila »celjsko romanje« naših mladeničev!

Dostavek uredništva: Tudi nas v srce veseli, da je med ogrskimi Slovenci toliko vrlih mladeničev. Naj bodo vzgled našim mladeničem na Štajarskem! Prepričani smo tudi, da so dobri Slovenci in da taki ostanejo vse svoje žive dni. Bog jih živi!

Od Mure. (Občinska volitev v Selnici ob Muri) z dne 3. junija t. l. je ovržena. Ugodilo se je želji nemškega agitatorja Winklerja. Ker zadnjič ni prišel v odbor, je tako dolgo delal, da je zmagal s svojo pritožbo. Predragi Slovenci selniški! V kratkem boste imeli zopet priliko pokazati, da ste še vrli varhi slovenske meje. Kot jeden mož pridite vsi na volišče in volite značajne in narodne moze v odbor. Ne pripustite, da bi se spet ošabni Nemec šopiril v občinskem uradu! Pokazite tudi šentiljskemu Pistorju, da ste še sami svoji gospodarji na lastnih tleh! Rešite slovensko čast ob meji! Treba bo prav pridno delati za naše poštene slovenske moze. Voditelji selniških Slovencev, ne strahite se dela in potov, storite vse, dokler še je čas, da bo slovenska zmaga gotova! Ko so imeli na Dunaju občinske volitve, so tudi dunajske krščanske žene kaj pridno agitirale in veliko pripomogle, da so dunajski kristjani slavno premagali jude. Vrle slovenske žene v Selnici, storite tudi ve svojo narodno dolžnost, da bodo v Selnici Slovenci gospodarji, kakor so že bili sto in sto let!

Mimogrede nam je tudi omeniti, da je naš stari obč. odbor z večino glasov pritrdil in podpisal izjavo, da je šentiljska nemška šola potrebna. Podpisali so se celo taki, ki se štulijo za prave Slovence in ki so pred kratkim rekurirali proti sladkovrški nemški šoli. Lepi Slovenci! Naš nemški župan je to važno sejo sklical na nedeljo dne 12. nov. popoldne, da je tako slovenske odbornike zadržal, da niso mogli na politični shod v Št. Ilj, ki se je tako lepo izvršil in katerega se je kljub temu udeležilo častno število selniških Slovencev. Sicer je županovemu predlogu glede nemške šole odločno ugovarjal eden slovenskih odbornikov, toda na zadnje je bila vendarle večina na strani župana, ko jim je ta razložil, koliko dobroto je storil nemški šulverein občinom, ker jim je podaril šolsko poslopje. Nič bi ne rekli, če bi Nemci delali za nemško šolo za svoje nemške otroke. Tem jo privoščimo, kakor je tudi nam ljuba slovenska šola. Pa grdo in nesramno je od naših Nemcev, da silijo in lovijo tudi slovenske otroke za to šolo ne samo po šentiljski župniji, ampak tudi po jareninski, kakor smo zvedeli. Pa Slovenci, ne vdajmo se! Najljubši nam je materni jezik, tega se naj najprej učijo naši otroci, potem še nekaj nemški, kakor se to godi na naši dvojezični šentiljski šoli. Nemci in nemškutarji nam dostikrat pravijo: Slovenski že vaši otroci znajo od doma, zato se naj v šoli le nemški učijo! Vi, Nemci, kaj pa bi rekli vi, če bi mi rekli vam: Nemci v Spielfeldu, v Strassu, v Cmureku in drugod, vaši otroci že znajo od doma nemški, zato se naj v šoli učijo le slovenski?! O kako bi bili vsi hudi na nas! In mi Slovenci naj bi mirni ostali, ko vi kaj

takega vedno tirjate od nas? Vidite, kar je vam ljubo in drago, to je tudi nam prav.

Iz Kozjega. — Naš okraj dobi torej novega odvetnika. Gosp. dr. Pekl, ki se preseli k nam, je na glasu delavnega narodnjaku. Mi pričakujemo od njega, da bo v naše v marsičem še zaostale narodne in društvene razmere prinesel novo življenje. Tudi za pravno življenje in gibanje bo novi odvetnik važnega, koristnega pomena. Tistim, ki imajo pri sodnji svoje pravne zadeve izbojevati, ne bo več treba v daljnje Celje hoditi po nasvete in pomoč. Pot v Celje je težavna in dolga, vožnje odvetnikov iz Celja pa drage. Mi obsojamo dolge, nepotrebne pravde; a če so neizogibne in potrebne, naj ne bodo po nepotrebem predrage, kakor so bile dozdej, ko sta se večkrat v res neznatnih stvareh kar po dva odvetnika pripeljala iz Celja, kar je iskanje pravice vedno le podražilo. Tega sedaj ne bode več treba; imeli bomo dva domača odvetnika in pravdajoče se stranke se bodo zamogle zateči vsaka k svojemu domačemu odvetniku. To bo gotovo znižalo stroške pravedanja in bo tedaj tudi gospodarskemu življenju v prid.

Konjice. (Zborovanje.) Treba je, da tudi naše slovensko ljudstvo v sedanjih politično velevažnih časih izraža svoje mnenje, svoje želje in zahteve. Dne 26. t. m. je govorilo vrlo slovensko ljudstvo našega okraja v svojem kat. političnem društvu. Sprejelo je znamenite resolucije kot izraz trdnega prepričanja. Resol. prinašamo na drugem mestu. Pojasnjevali in utemeljevali so jih različni govorniki. Prvi govornik je govoril o nadvladi Nemcev v Avstriji, kako neopravičena je in koliko ji je že škodovala. Omenjal je tudi kvarljive nemške navlade v štajarski deželi in kmetje so med izvajanjem sami klicali, da je treba proč od Gradca. Vplel je govornik tudi poučne besede o združnem gibanju ter opisal delovanje vinarških zadrug. Rodoljubni tajnik konjiške posojilnice g. J. Rožman je opisal, kake krivice se godé slovenskemu jeziku v uradu, v šoli in javnosti. Zelo umestno je bilo in priporočali bi vsem polit. društvom v posnem, da je g. govornik opozoril ljudstvo tudi na ljudsko štetje ter obsodil krivično štetje po občevalnem jeziku. Nekak pregled čez vse važne svetovne dogodke nam je dal g. društveni predsednik. Omenjal je tudi Slomškega, kojega rojstna stoletnica se je ravno ta dan pričela. Tudi na gospodarskopolučni govor se ni pozabilo. Skrbni društveni predsednik je poklical gosp. potovalnega učitelja Jelovškega, da poučuje o živinoreji, ozir. bikoreji. Da je govor našel paznih in razumnih poslušalcev, dokazuje dejstvo, da nameravajo na Tepanjih sčasoma ustanoviti bikorejsko zadrugo. Zadovoljni z lepim, na vse strani vspešnim zborovanjem so zborovalci odhajali na svoje domove.

Občni zbor podpornega društva za slovenske visokošolce na Dunaju, kateremu je predsedoval g. dvorni svetnik dr. Friderik Ploj, je dne 14. novembra per acclamationem izvolil odbor, ki se je sledeče sestavil: Predsednik: Jakob Pukl, izdajatelj lista »Der Süden«, posestnik itd., I. podpredsednik dr. Fr. Ploj, c. kr. dvorni svetnik, II. podpredsednik dr. Fr. Simonič, kustos vseučiliške knjižnice; I. blagajnik: Dr. Klement Seshun, dvorni in sodni odvetnik, na Dunaju I., Singerstrasse št. 7; II. blagajnik: Dr. Janko Babnik, c. kr. sodni tajnik v justičnem ministerstvu; I. tajnik: Dr. France Vidic, c. kr. urednik slov. drž. zak.; II. tajnik: Iv. Luzar, nadrevident južne železnice; odborniki: Msgr. Fr. Jančar, papeški častni komornik, župnik nemškega vit. reda itd.; dr. Anton Primožič, c. kr. profesor prid. ministerstvu za uk in bogočastje; Žiga Sezun, c. kr. likvidator v naučnem ministerstvu. Pregledovalci: dr. Vl. Globočnik pl. Sorodolski, c. kr. sekcijski svetnik v finančnem ministerstvu; dr. J. Hantnani, c. kr. amanuens in dvorni knjižnici, Janko Hočevar, odvetnik kandidat. Odborni namestniki: Dr. Mat. Murko, c. kr. docent na

vseučilišču itd., dr. Anton Povšič, c. kr. sodni tajnik, prid. justičnemu ministerstvu, Jožef Premru, c. kr. kontrolor poštne hranilnice. Preglednikov namestniki: Jakob Bratkovič, c. kr. profesor v p.; Alojzij Karba, c. kr. poštni pristav; France Pečnik, provizor lekarne c. kr. ces. Elizabetine bolnice. Uže v prvi odborovi seji se je razdelilo čez 200 gl. podpor. Prošenj za podporo bilo je dva in petdeset. Upati je, da bodo Slovenci to društvo tudi letos radodarno podpirali, da bode odbor mogel zadostiti teški svoji nalogi. Odbor prosi še posebej izdatne podpore slavni slovens. posojilnic, mestnih in raznih rodoljub. drugih zastopstev. Darovanje pošiljati je I. blagajniku g. dr. K. Seshunu dvornemu in sodnemu odvetniku, Dunaj I., Singerstrasse 7.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

(Imenovanje.) Č. gosp. Ivan Vreže je imenovan stalnim profesorjem na c. kr. učiteljsku v Mariboru. — Orožniški stražmojster g. Jožef Požun je imenovan okrajnim tajnikom na Štajarskem.

(Iz Slovenske Bistrice) nam pišejo: Ludovik Kresnik je zdaj zopet časnikar. Piše pa v nemške in slovenske liste. Zadnje nedeljo je prinesla Marburgerca eden njegovih umotvorov, že drugi dan pa »Slov. Narod«. Kresnik že ve, zakaj tako dela, da piše zajedno v nemške in slovenske liste. Toda mi bi prosili slovenske liste, da nam sedaj naj ne kalijo naših razmer. Kresnik bo svoje članke v slovenskem listu rabil za agitacijo ter dokazoval ljudstvu, da se je zmeraj Slovenec. Ako hočejo slovenski listi res nuditi tudi Kresniku prostor za osebno polemiko, magari, naj storijo, a sedaj naj bodo pozorni, dokler niso naše volitve v okrajni zastop dokončane.

(Razsodba v cestnih zadevah.) Upravno sodišče je te dni razsodilo, da je pri novo projektovanih cestah, za katere morajo zasebniki odstopiti potrebni prostor, dokazati pred vsem potrebo dotičnih cest.

(Najbolj nemško mesto Gradec) si te dni obraz zakriva od sramu in žalosti, ker med njegovim zidovjem drzno dviga glavo mednarodni socijalizem. Gradec bo kmalu najbolj socialistično mesto. Pretekli teden v torek so bile v Gradcu občinske volitve III. razreda. Štiri stranke so postavile kandidate, a nobena ni dobila potrebne večine. V petek so se vršile ožje volitve. Zmagala sta dva socialdemokrata Resel in Pongratz, dva nemška nacionalca in eden kandidat Braun, ki hodi z nacionalci, a misli s socialdemokrati. Gradec je prvo glavno mesto, ki ima v občinskem zastopu tudi socialdemokrate.

(Gonja jungovcev.) Štajarski jungovci t. j. socialdemokratski učitelji so sedaj začeli brezobzirno gonjo nasproti vsem, ki niso in ne morejo biti njihovi somišljeniki. Učiteljsko društvo za ptujski okraj bo dne 7. decembra v Vurbergu dalo tudi »primeren odgovor ovađuhinjam, trdečim, da je naše društvo sedež socialdemokratskega gibanja.« Mi smo radovedni na ta odgovor, mogoče, da se nam v njem pojasni, v katero kaso, če ne v socialdemokratsko, plačujejo ondotni jungovci tiste »bele seksarje«, ki jih nazivajo strankarski davek. Ptujsko učiteljsko društvo bo isti dan tudi izključilo nekatere dosedanje ude, ker drznejšo imeti drugo mnenje nego jungovci. Gornjegrajsko učiteljsko društvo bo dne 7. decembra tudi sedelo na sodnem stolu ter na podlagi člankov v »Slov. Narodu«, Učit. Tovarišu«, »Slovencu«, »Domoljubu«, in »Slov. Gosp.« določilo »svoje prijatelje in neprijatelje.« Ali bo tudi še post festum dalo ukor Horvateku, ker je pred njimi nazival Slovence »Windische«, o tem program molči. Učit. društvo za celjski in laški okraj je že obsodilo naš list. G. predsednik A. Gradišnik je